

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรม เพลงกับการสอนแบบปกติ

**The Comparison of Learning Achievement and Satisfaction for English
Vocabularies of Students in Prathomsuksa 4 by Using Song and Traditional
Teaching Style.**

รตนกมล สาลิงษ์**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ครัน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ 2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งมีผลการเรียนรู้ของห้องเรียนทุกห้องเรียน จำนวน 5 ห้องเรียนที่มีความใกล้เคียงกัน โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ห้อง ป. 4/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพลง และกลุ่มทดลองที่ 2 ห้อง ป. 4/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียน Say Hello4 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเพลงจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ และแผนการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 30 ข้อ โดยเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3.แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน คือ t-test แบบ Independent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare the learning achievement and satisfaction for English Vocabularies of students in Prathomsuksa 4 by Using Song and Traditional Teaching Style. This research is experimental research by using 2 sample groups of students from all students of Prathomsuksa 4. The way that used to choose these groups is Sample random sampling. Which both of them studied the same program, used the same textbook and there were similar achievement score form last semester, then randomly selected into two groups of 30 students. The first group used song for teaching and the second group used traditional teaching style. The instruments of this research are lesson plans, achievement test sheet, and satisfaction questionnaire form. The data analyzed using arithmetic means, standard deviations, and t-test.

The results shown that the learning achievement in English subject of students who treated by using song higher than the students who treated by using traditional teaching style. So it can assume that teaching English in in Prathomsuksa 4 by using song could helped the students understand the lesson more than teaching English by using traditional teaching style.

.....

.....

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทางด้านการศึกษ การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิธีการคิด เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและ วิสัยทัศน์ของชุมชนใน โลก เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและมีวิสัยทัศน์ในการ ดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นซึ่งประกอบด้วยสาระ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการ สื่อสาร (Communication) ภาษาและวัฒนธรรม(Culture)ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น (Connection) และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก(Community)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือติดต่อกับชาวต่างประเทศ นับเป็นปัจจัย สำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่ประเทศไทยต้องเปิดประเทศ เพื่อดำเนินการค้าและการลงทุนรวมถึง การเคลื่อนไหวของแรงงานในกิจการต่างๆ อย่างเสรี โดยเฉพาะการเตรียมพลเมืองไทยเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่กระทรวงศึกษาธิการบังคับให้ผู้เรียนทุก คนต้องเรียนรู้ตลอดต่อเนื่องของหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีมุ่งหวัง เยาวชนไทยรุ่นใหม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือและหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง มีความ มั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติและประกอบอาชีพหรือทำงานบนพื้นฐานเทคโนโลยี สารสนเทศได้อย่างชาญฉลาด ดังนั้นการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นพื้นฐาน ในการดึงคำศัพท์ไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

ในความเป็นจริงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้นยังคงประสบ ปัญหา คือ ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากวงคำศัพท์ ของผู้เรียนมีน้อยมาก ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนการสอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ไม่ เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เร้าความสนใจ ทำให้ผู้เรียน เกิดความเบื่อหน่ายทำให้ไม่อยากพูด และไม่กล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งจาก ประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ทำการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน อนุบาลสุขสวัสดิ์ อำเภอประประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ หรือดึงคำศัพท์ออกมาใช้ได้จริง เวลาครูนำเสนอกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียน ได้ฝึกพูดถามและตอบ ผู้เรียนไม่ค่อยตอบสนองให้ความสนใจ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร อีกทั้งยังเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจฟังส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในการ

เรียนรู้ทางภาษาและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเกิดจากครูผู้สอนใช้กิจกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัย ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจหรืออาจเป็นเพราะผู้เรียนมีโอกาสนในการฝึกทำกิจกรรมในการเรียนการสอนน้อยเกินไป ทำให้ไม่มีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่จะร่วมกิจกรรมทางภาษา

เป็นที่รู้กันดีว่าเพลงนั้นนอกจากจะมีความไพเราะแล้วเพลงยังสามารถเป็นสิ่งให้บันเทิงและประโลมจิตใจของผู้ฟังหากผู้ฟังมีความสนใจหรือชอบในบทเพลงนั้นๆ ก็จะสามารถจำและร้องเพลงนั้นๆ ได้อย่างไม่ยากเย็นแม้จะฟังเพียงไม่กี่ครั้งก็สามารถร้องตามได้ ประนอม สุรัสวดี (2539:77) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึงถ้อยคำที่นักประพันธ์เรียบเรียงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ ทำให้เกิดความไพเราะ สร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้ฟัง ด้วยเหตุนี้เพลงจึงถูกนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินแล้วยังสามารถทำให้ผู้เรียนจดจำและเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น กัญญ์ปภัท รัตนเรืองศิลป์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษจากคุณภาพอ่อนเป็นคุณภาพดี 2) ผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษจากคุณภาพอ่อนมากเป็นคุณภาพดี 3) ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และผู้เรียนร้อยละ 40.63 มีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับดี ร้อยละ 34.37 อยู่ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ ดวงเดือน แสงชัย (2533:48-49) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนการสอนโดยใช้เพลงไว้ว่า 1. เพื่อให้เด็กเรียนรู้สึกสนุกสนานและทำให้เกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น 2. เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองในห้องเรียนทั้งระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครูผู้สอน เป็นการลดความตึงเครียดให้แก่เด็กนักเรียนและครูผู้สอน 3. เพื่อช่วยให้นักเรียนและครูผู้สอนมีจิตใจอ่อนโยน มีสุนทรียภาพมาก 4. เป็นการฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัย เช่น ต้องร้องเพลงให้พร้อมเพรียงกันกับเพลงในกลุ่มของตนเอง และจะต้องปฏิบัติตามผู้นำเพลง (Conductor) เครื่องคิด

จากปัญหาและประโยชน์ของเพลงดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้เพลงนี้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย เพราะเพลงเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานได้ฝึกความจำด้านคำศัพท์ไปพร้อมๆกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องการ

เปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ อำเภอประประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง มีผลการเรียนรู้และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ จำนวน 5 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 150 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งมีผลการเรียนรู้ของทุกห้องเรียน จำนวน 5 ห้องเรียนที่มีความใกล้เคียงกันโดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ห้อง ป. 4/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพลง และกลุ่มทดลองที่ 2 ห้อง ป. 4/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยการสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ

2.1.1 การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง

2.1.2 การสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

2.2.1 ผลการเรียนรู้ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติหรือไม่

2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์

ความหมายของคำศัพท์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546:1095) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ (Vocabulary) คือ คำที่ตราหรือกำหนดขึ้นไว้ ให้ความหมายเฉพาะเป็นเรื่องๆ

น้ำผึ้ง ยาน้ำ (อ้างถึงใน สุทธิพงษ์ สนสุวรรณ, 2554:20) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำ กลุ่มเสียง ซึ่งมีความหมายแน่นอน บอกให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของหรือสถานที่ หรืออาจเป็นอาการหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง

Hatch and Brown (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:11) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำหรือกลุ่มคำสำหรับภาษาเฉพาะภาษาหนึ่งหรือที่ผู้พูดภาษาของแต่ละภาษาใช้สื่อความหมาย

Richard and Schmidt (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:11) ได้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ คือคำทั้งหมด เป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่างๆ ที่ปรากฏในภาษา

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:11) กล่าวว่า คำศัพท์ คือ กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็น สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากความหมายของคำศัพท์สามารถสรุปได้ว่าคำศัพท์ หมายถึง คำที่กำหนดขึ้นให้มีความหมายเฉพาะเป็นเรื่องราว ซึ่งเป็นคำ หรือกลุ่มคำ กลุ่มเสียง ที่มีความหมายแน่นอน ซึ่งคำศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้คือคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่อง colors, shape, family, flowers ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น

วิธีการสอนคำศัพท์

สันทนา สุภารัตน์ (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:21-23) ได้เสนอแนะหลักทั่วไปในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. เลือกสอนคำศัพท์ใหม่ในบทอ่านหรือบทสนทนา ควรสอนไม่เกิน 8 คำในแต่ละชั่วโมง
2. ในเบื้องต้นควรเน้นคำศัพท์ที่ใช้ (Active vocabulary) แล้วจึงตามด้วยวงคำศัพท์ที่รู้ (Passive vocabulary) เริ่มจากคำศัพท์พื้นฐาน ตามด้วยคำศัพท์ที่พบบ่อยในบทเรียนต่างๆ ต่อมาจึงเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อหา
3. กำชับถึงความหมายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของทั้งสองภาษาแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในภาษาอังกฤษคำว่า Thank you และ Sorry ใช้ได้ทุกโอกาสที่สมควรจะใช้ ส่วนในภาษาไทยนั้น มักจะไม่ใช้คำว่า “ขอบคุณ” หรือ “ขอโทษ” และ “ขอโทษ” ระหว่างคนที่สนิทกันมาก เช่น ระหว่าง พ่อแม่ พี่น้อง คำอื่นๆ ที่แสดงทางวัฒนธรรม ได้แก่ คำเปรียบเทียบกับอุปมาอุปไมย
4. พยายามเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนมาก่อนแล้ว
5. ตัวอย่างวลี หรือประโยคที่ต้องใช้ไม่ยาก – ง่าย สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน
6. สอนคำให้เป็นกลุ่ม เช่น จะสอนคำว่า juice และ lemonade อาจจะมีเพิ่มเติมคำที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น milk, punch หรือสอนคำที่แสดงอารมณ์ เช่น happy, sad
7. คำที่มีหลากหลายความหมาย (polyseme) ให้เลือกเฉพาะความหมายที่สอดคล้องกับระดับและความสามารถของนักเรียน
8. สอนคำพูดเกินจริง (hyperbole) คำพูดที่ต่ำกว่าจริง (understatement) หรือคำที่รุนแรงตามบริบทที่เกิดขึ้นจริง
9. สอนสมุหนาม (collective noun) เช่น loaf of bread คำที่ปรากฏร่วมจำเพาะ (collocation) เช่น take a bath คำหรือสำนวนที่เป็นแบบอเมริกันและที่เป็นภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ

10. ให้ค้นคว้าที่มาของคำต่างๆ เช่น sputnik, boomerang
11. ให้อธิบายคำที่อาจจะแตกต่างกันในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ และภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลีย
12. เน้นให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อสารในสถานการณ์ใกล้ตัวได้ คือ สามารถใช้ในระดับประโยคได้เป็นอย่างดี
13. ในบางกรณีให้นักเรียนเดาความหมายจากบริบท
14. ให้นักเรียนทำผังความคิด (mind map) หรือผังความหมาย (semantic map) เชื่อมโยงคำศัพท์ที่สัมพันธ์กัน
15. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้พจนานุกรม ไม่ควรใช้พจนานุกรมที่แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาของนักเรียนโดยตรง
16. ให้นักเรียนอ่านหลายๆ จากหนังสือเรียนหรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่ไม่ใช่แบบเรียน
17. ใช้สื่อการสอนประกอบให้น่าสนใจ
18. ในการสอนคำศัพท์ควรเน้นเรื่องต่อไปนี้
 - 18.1 ใช้คำกำกับคำนาม (article) คือ a, an และ the ให้ถูกต้องตามประเภทของคำนามตามความเหมาะสม
 - 18.2 ใช้ to นำหน้าคำกริยาตามความเหมาะสม เช่น to sleep
 - 18.3 คำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่ใช้คู่กับคำบุพบท ควรเขียนคำบุพบทนั้นๆ ควบคู่ไปด้วย เช่น to be interesting in, to conform to
 - 18.4 ให้นักเรียนออกเสียงเน้น (stress) และใช้ทำนองเสียง (intonation) ให้ถูกต้อง
19. จัดกิจกรรมการอ่านเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้คำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ กล่าวโดยสรุป วิธีการสอนคำศัพท์ คือ การเริ่มสอนคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่สามารถพบได้บ่อย แล้วจึงตามด้วยการสอนศัพท์ที่ไม่ค่อยพบหรือปรากฏในประโยค เชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ที่รู้ก่อนแล้ว ฝึกให้นักเรียนใช้พจนานุกรมควบคู่กับการนำคำศัพท์มาใช้กับเรื่องใกล้ตัว

การสอนโดยใช้เพลง

ความหมายของเพลง

ดวงเดือน แสงชัย (2533:48) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึงองค์ประกอบของเสียงดนตรี ทำนอง จังหวะ และเนื้อร้อง

ประนอม สุรัสวดี (2539:77) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง ถ้อยคำที่นักประพันธ์เรียบเรียงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อร้อง ทำนอง จังหวะ ทำให้เกิดความไพเราะ สร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้ฟัง

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เพลง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบของเสียงดนตรีที่มีทำนองและจังหวะเพื่อให้เกิดความไพเราะและเพลิดเพลินแก่ผู้ฟัง

วิธีการสอนเพลง

ดวงเดือน แสงชัย (2533:49) ได้เสนอวิธีการสอนเพลง ไว้ดังนี้

1. เมื่อครูร้องเพลงหรือเปิดเทปให้นักเรียนฟังสัก 1-2 รอบ ถ้าเป็นเพลงที่มีคำศัพท์ใหม่ๆ ครูผู้สอนต้องดึงคำศัพท์บางคำที่นักเรียนออกเสียงไม่ถูกและไม่เข้าใจความหมายมาอธิบายเสียก่อน

2. ให้นักเรียนฝึกร้องตามครูผู้สอน ไปทีละบรรทัดตามใบความรู้ที่แจกให้ ถ้าเป็นเพลงที่ค่อนข้างยาวควรตัดตอนแบ่งมาสอนทีละท่อน แบ่งเพลงออกเป็นช่วงสั้นๆ จะดีกว่าสอนรวดเดียว เมื่อนักเรียนพอร้องแต่ละท่อนได้แล้วจึงค่อยร้องทั้งเพลง

จากวิธีการสอนเพลงสรุปได้ว่า ในการสอนเพลงนั้นครูผู้สอนควรสอนคำศัพท์และความหมายของเพลงนั้นๆ ก่อน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยแล้วให้ร้องตามทีละบรรทัดจนเกิดความคล่องแคล่วแล้วจึงค่อยให้นักเรียนร้องทั้งหมดของเนื้อเพลง

ประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน

ดวงเดือน แสงชัย (2533:48-49) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนการสอนโดยใช้เพลง มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและทำให้เกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น
2. เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองในห้องเรียนทั้งระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครูผู้สอน

3. เป็นการลดความตึงเครียดให้แก่เด็กนักเรียนและครูผู้สอน

4. เพื่อช่วยให้นักเรียนและครูผู้สอนมีจิตใจอ่อนโยน มีสุนทรียภาพมากขึ้น

5. เป็นการฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัย เช่น ต้องร้องเพลงให้พร้อมเพรียงกันกับเพลงในกลุ่มของตนเอง และจะต้องปฏิบัติตามผู้นำเพลง (Conductor) เครื่องคิด เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยในประเทศ

เดือนนภา ทองมาก (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมก่อนทดลองและหลังทดลอง และ 2) ศึกษาความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมก่อนทดลองและหลังทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ12101 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแบบวัดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกาย โดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม

บุษบา กุลกิตติยานนท์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของเพลงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้เพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเขตทางสงเคราะห์ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 26 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จาก 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการทดลองโดยใช้แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 แผน ใช้เวลาทดลอง 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) เพลงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เพลง 2) แผนการสอนที่ใช้เพลงภาษาอังกฤษจำนวน 10 แผน และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Dependent samples t-test โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ

เท่ากับ 84.88/88.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัญญ์ปภัส รัตนเรืองศิลป์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อความรู้คำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านริมใต้ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนการภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมเพลงสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษจากคุณภาพอ่อนเป็นคุณภาพดี 2) ผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ จากคุณภาพอ่อนมากเป็นคุณภาพดี 3) ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และผู้เรียนร้อยละ 40.63 มีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน อยู่ในระดับดี ร้อยละ 34.37 อยู่ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 อยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

โมฮัมเหม็ด อลิฟอร์และคณะ (2555: 140) ได้ทำการศึกษาการจำคำศัพท์โดยใช้เพลง ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้เพลงเป็นกรณีการศึกษา มุ่งศึกษาผลของการใช้เพลงในการเรียนคำศัพท์ในระดับภาษาของผู้เรียนที่สูงขึ้น โดยมีเพลงเป็นพื้นฐานในการศึกษาครั้งนี้ โดยมีกลุ่มเป้าหมายทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 105 คน เพื่อทดสอบความชำนาญในด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษในอาวาชและอิหร่าน โดยใช้รูปแบบการทดสอบคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาเป็นข้อสอบแบบปรนัยและกลุ่มผู้เรียนภาษาในระดับสูง 60 คน ได้มาจากการเลือกและการสุ่ม โดยทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนี้จะแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ใช้เพลงและกลุ่มที่ไม่ใช้เพลง จากการทดสอบแบบปรนัยหลังการทดลองโดยสำรวจการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน โดยใช้เพลง 3 สัปดาห์ ได้แก่ เพลงป๊อบ เพลงคันทรี่ และเพลงเร็ป ซึ่งผลจากการวิเคราะห์สถิติค่า t-test พบว่ากลุ่มที่เป็นผู้เรียนเพศชายมีความจำดีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศหญิง ทั้งกลุ่มที่ใช้เพลงและไม่ใช้เพลง ซึ่งเพลงไม่ได้

เป็นเพียงเครื่องมือที่ทำให้ความบันเทิงเพียงอย่างเดียวแต่เป็นเครื่องมือที่ดีในการสอนคำศัพท์ได้อีกด้วย

Jolly (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:69) ได้ศึกษาพบว่า เพลงมีอิทธิพลอย่างจริงจังในการสอนออกเสียง (pronunciation) คำศัพท์สำนวน และ โครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ในเพลงด้วย นอกจากนี้ จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนปรากฏว่า ร้อยละ 91 มีความเห็นพ้องต้องกันว่า เพลงมีประโยชน์มากที่สุดเมื่อเทียบกับวิชาอื่นและความเห็นโดยทั่วไป ๆ ของนักเรียนปรากฏว่า เพลงสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านจิตวิทยาและทางการศึกษา ในด้านอารมณ์นั้น เห็นว่า เพลงทำให้เกิดการผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน รื่นรมย์ และลดความเบื่อหน่ายในห้องเรียน จึงส่งผลให้เกิดความอยากเรียนมากขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment research) ใช้รูปแบบ control group posttest-only design ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. นำแผนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ห้องเรียน โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์เป็นเวลาแผนละ 1 ชั่วโมง

โดยใช้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเพลงจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนกลุ่มที่ 1 คือ ชั้น ป.4/2

และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอีกจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มที่ 2 ชั้น ป.4/1 จากนั้น ใช้แบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 0 และ 1

2. ทำการรวบรวมคะแนนจากการแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการทดสอบสมมติฐานที่เรียกว่า t- test แบบ Independent samples

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์โดยการสอนด้วยโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ โดยการ

ทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่เรียกว่า t- test แบบ Independent samples โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำมาแปลผลและสรุปผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้และความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานหรือไม่

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ” ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้ทั้งสองกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.43 กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.57 ซึ่งน้อยกว่า กลุ่มที่ 1 สามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง มีผลการเรียนรู้คำศัพท์ที่สูงขึ้นซึ่งมากกว่าการสอนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจทั้งสองกลุ่ม ซึ่งกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 51.77 กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 37.27 ซึ่งน้อยกว่า กลุ่มที่ 1 แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงมีความพึงพอใจมากกว่าการสอนแบบปกติ

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เพลงเนื่องจากเพลงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ การใช้เพลงในการเรียนการสอนช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ เด็อน แสงชัย (2533:48-49) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ เพลงไว้ว่า เพลงทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและทำให้เกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองในห้องเรียนทั้งระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครูผู้สอนและสามารถลดความตึงเครียดที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียน อีกทั้ง การเลือกเพลงให้เหมาะกับวัยและเนื้อหาภาษาที่จะยังทำให้เกิดเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประพนอม สุรัสวดี (2539:38) ที่กล่าวว่า การจะเลือกเพลงมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต้องคำนึงถึง การเลือกเพลงที่มีสำเนียงฟังง่ายชัดเจน เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนเข้ากับเนื้อหาของภาษาที่นักเรียนกำลังเรียน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนแล้วผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้และจำศัพท์ ฝึกการออกเสียง และการพูดประโยคสั้นๆ ได้ง่ายขึ้น อีกทั้งการใช้เพลงเพื่อฝึกการเรียนรู้คำศัพท์แล้ว และยังทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายและมีความสุขในการเรียนรู้ที่ไม่เร่งรีบและไม่กดดันผู้เรียนจนเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลและเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่อยากจะเรียนและร่วมกิจกรรมต่อไป สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ Davanellos (1999) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของการนำเพลงมาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้คนที่เกิดความสนุกสนานผ่านบทเพลง จากการนำเพลงมาใช้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เพลงเป็นอย่างมาก ส่งผลให้ผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าการสอนแบบปกติได้อย่างชัดเจน

ซึ่งผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเด็อนนภา ทองมาก (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุกายโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกม ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนด้วยกิจกรรมเพลงและเกมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าการนำเพลงมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนทำให้ความสามารถในการฟัง พูดของนักเรียนเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับบุษบา กุลกิตติยานนท์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของเพลงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้เพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเขตทางสงเคราะห์ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

และ Dependent samples t-test โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.88/88.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการใช้เพลงในการเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกัญญ์ปภัส รัตนเรืองศิลป์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อความรู้คำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษจากคุณภาพอ่อนเป็นคุณภาพดี 2) ผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษจากคุณภาพอ่อนมากเป็นคุณภาพดี 3) ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และผู้เรียนร้อยละ 40.63 มีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับดี ร้อยละ 34.37 อยู่ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของโมฮัมเหม็ด อลิพอร์และคณะ (2555: 140) ได้ทำการศึกษาการจำคำศัพท์โดยใช้เพลงของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้เพลงเป็นกรณีการศึกษา มุ่งศึกษาผลของการใช้เพลงในการเรียนคำศัพท์ในระดับภาษาของผู้เรียนที่สูงขึ้น โดยมีเพลงเป็นพื้นฐานในการศึกษาครั้งนี้ โดยมีกลุ่มเป้าหมายทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 105 คน เพื่อทดสอบความชำนาญในด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษในอวาชและอิหร่าน โดยใช้รูปแบบการทดสอบคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาเป็นข้อสอบแบบปรนัยและกลุ่มผู้เรียนภาษาในระดับสูง 60 คน ได้มาจากการเลือกและการสุ่ม โดยทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนี้จะแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ใช้เพลงและกลุ่มที่ไม่ใช้เพลง จากการทดสอบแบบปรนัยหลังการทดลอง โดยสำรวจการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนโดยใช้เพลง 3 สไลด์ ได้แก่ เพลงป๊อป เพลงคันทรี่ และเพลงเร็ป ซึ่งผลจากการวิเคราะห์สถิติค่า t-test พบว่ากลุ่มที่เป็นผู้เรียนเพศชายมีความจำดีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศหญิง ทั้งกลุ่มที่ใช้เพลงและไม่ใช้เพลง ซึ่งเพลงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ให้ความบันเทิงเพียงอย่างเดียวแต่เป็นเครื่องมือที่ดีในการสอนคำศัพท์ได้อีกด้วย และสอดคล้องกับการศึกษาของ Jolly (อ้างถึงใน ฤทัย กองทอง, 2558:69) ได้ศึกษาพบว่า เพลงมีอิทธิพลอย่างจริงจังในการสอนออกเสียง (pronunciation) คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ในเพลงด้วย นอกจากนี้ จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนปรากฏว่า ร้อยละ 91 มีความเห็นพ้อง

ต้องกันว่า เพลงมีประโยชน์มากที่สุดเมื่อเทียบกับวิชาอื่นและความเห็นโดยทั่วไป ๆ ของนักเรียน ปรากฏว่า เพลงสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านจิตวิทยาและทางการศึกษา ในด้านอารมณ์ นั้น เห็นว่า เพลงทำให้เกิดการผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน รื่นรมย์ และลดความ เบื่อหน่ายในห้องเรียน จึงส่งผลให้เกิดความอยากเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนต้องศึกษาแนวทางการใช้เพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นตอนการ สอนในแต่ละขั้นตอนนี้ให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีความหลากหลาย สามารถดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาและมีความสุขกับ การเรียน
2. ผู้สอนต้องศึกษาแนวทางและวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เข้าใจ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างสูงสุด
3. ครูผู้สอนควรสอน โครงสร้างไวยากรณ์ร่วมกับการสอนคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียน ได้มี โอกาสนำคำศัพท์มาใช้ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น
4. ผู้สอนต้องมีความอดทนและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่าผู้เรียนแต่ละคนอาจมี ความสามารถทางการเรียนรู้ไม่เท่ากันผู้สอนต้องคอยสนับสนุนและให้กำลังใจผู้เรียน
5. ผู้สอนต้องมีบุคลิกภาพที่ร่าเริงแจ่มใส และกล้าแสดงออก มีความเป็นกันเองกับผู้เรียนให้ ความสนใจกับผู้เรียนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุขและลดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รวมไปถึงบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนด้วย
6. ผู้สอนต้องเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้งก่อนที่จะสอนนักเรียนร้องเพลง เช่น ทา ความ เข้าใจเนื้อหาในเพลง ฟังจังหวะ ทำนองของเพลง ฝึกร้องเพลง เพราะถ้าหากผู้สอน สามารถร้อง เพลงได้ก็จะสามารถสร้างความมั่นใจ แรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนได้
7. ผู้สอนควรกล่าวคำชมเชย ให้กำลังใจเมื่อนักเรียนเกิดข้อผิดพลาด และให้ข้อมูลย้อนกลับ ทุกครั้งที่นักเรียนทำกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเกิด ทักษะที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
8. เพลงที่นำมาใช้ในการสอน ควรเป็นเพลงที่มีความหลากหลาย ทำนองเร้าใจสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีประโยชน์ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ของนักเรียนและทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งส่งผลให้ผลการเรียน และความจำใน บทเรียนของนักเรียนดีขึ้น
9. เพลงประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนได้ทุก ระดับชั้น ซึ่งครูผู้สอนควรเลือกนำไปใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในแต่ละระดับ

และควรคำนึงถึงเวลา สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะดวกและพอเหมาะ ครูต้องคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

10. กิจกรรมที่ครูจัดควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมเนื้อหาสื่ออุปกรณ์ หรือร่วมกันประดิษฐ์เพื่อให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและเป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจและอยากเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้ามาศึกษาในระดับมหาบัณฑิตและขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ รัชวีวรรณ ศรีศรีรามครัน อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ อันเป็นประโยชน์ด้วยความใส่ใจอย่างยิ่ง จนกระทั่งสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาและกรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบเครื่องมือในการทดลองครั้งนี้ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ นพดล อารมณ์สุขโข ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสุขสวัสดิ์ ที่กรุณาและได้อนุเคราะห์สถานที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นางสาวสุชาดา ทองแดง และนางสาวเรืองอุไร กุหลาบวงศ์ และเพื่อนร่วมสาขาการสอนภาษาอังกฤษที่ได้แนะนำ ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือเสมอมา

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่ได้ให้การสนับสนุนการศึกษาที่ดีแก่ข้าพเจ้าเสมอมา

รตนกมล สาลิวงษ์